

Soňa Gaborčáková
ministerka

Bratislava 18. 07. 2023
Číslo 22769/2023-M_ODDLSP
89386/2023

ROZHODNUTIE

V konaní o rozklade účastníka konania poskytovateľa sociálnej služby: ALZHEIMERCENTRUM PIEŠŤANY, n. o., REKREAČNÁ 4865/7, 921 01 PIEŠŤANY, IČO: 37986945 zo dňa 10. júla 2023 proti rozhodnutiu o povinnosti prijať neodkladné opatrenie Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, Inšpekcia v sociálnych veciach, číslo záznamu: 77118/2023, číslo spisu: 21000/2023-M_ODPISVNR zo dňa

20. júna 2023, vo veci uloženia povinnosti prijať neodkladné opatrenie na odstránenie zistených nedostatkov, pri ktorých možno dôvodne predpokladať vystavenie prijímateľa sociálnej služby, voči ktorej poskytovateľ sociálnej služby plní povinnosti podľa zákona č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, ohrozeniu života, zdravia, neľudskému alebo zlému zaobchádzaniu podľa § 7 ods. 1 písm. d) a § 7 ods. 6 zákona č. 345/2022 Z. z. o inšpekcii v sociálnych veciach a o zmene a doplnení niektorých zákonov som podľa § 59 ods. 2 a § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení zákona č. 527/2003 Z. z. takto

rozhodla:

Rozklad účastníka konania poskytovateľa sociálnej služby: ALZHEIMERCENTRUM PIEŠŤANY, n. o., REKREAČNÁ 4865/7, 921 01 PIEŠŤANY, IČO: 37986945 zo dňa 10. júla 2023 **s a z a m i e t a** a rozhodnutie o povinnosti prijať neodkladné opatrenie Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, Inšpekcia v sociálnych veciach, číslo záznamu: 77118/2023, číslo spisu: 21000/2023-M_ODPISVNR zo dňa 20. júna 2023 **s a p o t v r d z u j e**.

Odôvodnenie

Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, Inšpekcia v sociálnych veciach (ďalej len „ministerstvo“) ako vecne príslušný orgán podľa ustanovenia

§ 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 345/2022 Z. z. o inšpekcii v sociálnych veciach a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o inšpekcii v sociálnych veciach“) a podľa ustanovenia § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov rozhodnutím číslo záznamu: 77118/2023, číslo spisu: 21000/2023-M_ODPISVNR zo dňa 20. júna 2023 podľa § 7 ods. 1 písm. d) a § 7 ods. 6 zákona o inšpekcii v sociálnych veciach rozhodlo o uložení povinnosti prijať neodkladné opatrenie na odstránenie zistených nedostatkov, pri ktorých možno dôvodne predpokladať vystavenie prijímateľa sociálnej služby, voči ktorej poskytovateľ sociálnej služby plní povinnosti podľa zákona č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnych službách“), ohrozeniu života, zdravia, neľudskému alebo zlému zaobchádzaniu.

Proti rozhodnutiu o povinnosti prijať neodkladné opatrenie ministerstva číslo záznamu: 77118/2023, číslo spisu: 21000/2023-M_ODPISVNR zo dňa 20. júna 2023 (ďalej len „rozhodnutie ministerstva“) podal účastník konania poskytovateľ sociálnej služby: ALZHEIMERCENTRUM PIEŠŤANY, n. o., REKREAČNÁ 4865/7, 921 01 PIEŠŤANY, IČO: 37986945 (ďalej len „účastník konania“ alebo „poskytovateľ sociálnej služby“ alebo „dozorovaný subjekt“) rozklad zo dňa 10. júla 2023, ktorý bol ministerstvu doručený dňa 10. júla 2023.

Účastník konania podal rozklad proti rozhodnutiu ministerstva v lehote ustanovenej zákonom o inšpekcii v sociálnych veciach. Preskúmaniu rozkladom napadnutého rozhodnutia ministerstva nebránia žiadne procesnoprávne ani formálnoprávne prekážky.

Rozhodnutie ministerstva napadnuté rozkladom účastníka konania som preskúmala v celom rozsahu, t. j. preskúmala som nie len zákonnosť postupu ministerstva, ale aj zákonnosť a vecnú správnosť rozhodnutia ministerstva. Po preskúmaní veci som dospela k nasledovným zisteniam.

Poverené zamestnankyne Inšpekcie v sociálnych veciach ministerstva (ďalej len „ISV“) na základe poverenia na výkon dozoru podľa ustanovenia § 6 ods. 1 zákona o inšpekcii v sociálnych veciach č. 48/2023/OIvSS začali dňa 13. 06. 2023 u poskytovateľa sociálnej služby výkon dozoru nad dodržiavaním zákona o sociálnych službách pri poskytovaní sociálnych služieb. Predmetom dozoru je dodržiavanie povinnosti poskytovateľa sociálnej služby za obdobie od 01. 03. 2023 do dňa začatia dozoru pri ochrane života, zdravia a dôstojnosti prijímateľa sociálnej služby podľa ustanovenia § 10 zákona o sociálnych službách, dodržiavať personálny normatív v súlade s prílohou č. 1 podľa § 9 ods. 4 zákona o sociálnych službách, oboznamovať zamestnancov a prijímateľov sociálnej služby s postupmi, pravidlami a podmienkami spracovanými v súlade s prílohou č. 2 podľa § 9 ods. 9 zákona o sociálnych službách a plniť štandardy kvality poskytovanej sociálnej služby podľa prílohy č. 2 podľa ustanovenia § 9 ods. 8 zákona o sociálnych službách.

Pri výkone dozoru v priestoroch, kde dozorovaný subjekt poskytuje prijímateľom sociálnu službu dňa 13. 06. 2023 v čase približne o 21:00 hodine bolo poverenými zamestnankyňami ISV zistené, že poskytovateľ sociálnej služby používa vo večerných hodinách na lôžkach prijímateľov sociálnej služby pás – popruh na lôžko, ktorými sú niektorí prijímatelia fixovaní k lôžku. Prijímatelia majú súčasne zdvihnuté bočnice na lôžkach (vrátane zvýšenej zábrany k bočnici lôžka). Takto boli prijímatelia sociálnej služby [REDAKOVANÉ] (mobilný), [REDAKOVANÉ] (čiastočne imobilný), [REDAKOVANÉ] (imobilný, ale

pohybujúci sa za asistencie ďalšej osoby) na čas nočného spánku fixovaní pásom k im určenému lôžku, pričom zároveň mali na ráme lôžka zdvihnutú bočnicu, ktorá bola i nadstavcom zvýšená. Pásom boli na lôžku fixovaní aj [REDAKOVANÉ] (mobilná), [REDAKOVANÉ] (mobilná), [REDAKOVANÉ] (sediaci, imobilný). Títo prijímatelia sociálnej služby mali tiež zároveň na lôžku zdvihnuté bočnice. Poskytovateľ sociálnej služby nemal na používanie mechanických obmedzovacích prostriedkov u žiadneho z týchto prijímateľov sociálnej služby vypracovaný postup a pravidlá na riešenie prípadnej krízovej situácie, napr. rizikový plán.

Ministerstvo vo svojom rozhodnutí uviedlo, že zákon o sociálnych službách vo svojom ustanovení § 10 ods. 1 určuje primárne zákonné pravidlo pre poskytovateľa sociálnych služieb, a to pri poskytovaní sociálnych služieb v zariadení nepoužívať prostriedky netelesného

a telesného obmedzenia prijímateľa sociálnej služby. Zákonnou výnimkou je situácia, ak je priamo ohrozený život alebo priamo ohrozené zdravie prijímateľa sociálnej služby alebo iných fyzických osôb. I vtedy je však možné použiť prostriedky obmedzenia prijímateľa sociálnej služby len na čas nevyhnutne potrebný na odstránenie priameho ohrozenia, pričom podľa ustanovenia § 10 ods. 4 zákona o sociálnych službách majú prostriedky obmedzenia netelesnej povahy prijímateľa sociálnej služby prednosť pred použitím prostriedkov telesného obmedzenia. Za prostriedky telesného obmedzenia sa v ustanovení § 10 ods. 3 zákon o sociálnych službách určuje zvládnutie situácie použitím rôznych špeciálnych úchopov, umiestnením prijímateľa sociálnej služby do miestnosti, ktorá je určená na bezpečný pobyt alebo použitím liekov na základe pokynu lekára so špecializáciou v špecializačnom odbore psychiatria. Ide pritom o taxatívny výpočet takýchto prostriedkov – prostriedkov telesného obmedzenia prijímateľa sociálnej služby.

Účelom použitia obmedzenia prijímateľa sociálnej služby je zvládnuť a zabrániť takému konaniu – nebezpečnému správaniu prijímateľa sociálnej služby, ktorým ohrozuje svoj život

a zdravie alebo život a zdravie iných osôb. Ide v zásade o potrebu docielenia ukľudnenia náhle vzniknutého rizikového správania a konania prijímateľa sociálnej služby, a to najmä v dôsledku duševnej poruchy alebo poruchy správania, a ktorým ohrozuje svoj život a zdravie a život a zdravie iných (zvládnutie rizikovej situácie) opatreniami obmedzujúcimi pohyb. Obmedzovacie prostriedky je možné použiť výnimočne, na nevyhnutnú dobu a iba v prípade, ak prijímateľ svojím správaním ohrozuje seba a svoje okolie. Použitie opatrení obmedzujúcich pohyb trvá len po dobu nevyhnutne potrebnú, pokiaľ trvá ohrozenie nebezpečným správaním prijímateľa sociálnej služby – pokiaľ nie je zvládnuté správanie prijímateľa sociálnej služby, ktorým ohrozuje svoj život a zdravie alebo život iných osôb. Používanie ochranného pásu, popruhu alebo zábrany na lôžko nie je podľa zákona o sociálnych službách možným prostriedkom telesného obmedzenia prijímateľa sociálnej služby.

Ministerstvo vo svojom rozhodnutí taktiež uviedlo, že Fixačné pomôcky – ochranný popruh, pás a zábranu na lôžko (ako prostriedok ochrany resp. prevencie) môže poskytovateľ sociálnej služby použiť iba s cieľom zabezpečiť motoricky znevýhodneného prijímateľa sociálnej služby proti jeho pádu a aj to iba na nevyhnutne potrebný čas. V danej situácii sú – je možné ich považovať za štandardné ochranné nástroje/ prostriedky - pomôcky. Zároveň však nutne platí, že je prioritným a potrebným použiť zo strany poskytovateľa sociálnej služby

voči prijímateľovi sociálnej služby čo najmenej obmedzujúce opatrenie - opatrenia. Zábrany na lôžko a fixačné pomôcky môžu spôsobiť (sú bez ďalšieho spôsobilé) aj neoprávnené

obmedzenie pohybu prijímateľa sociálnej služby, a to predovšetkým v prípade – v takých individuálnych situáciách prijímateľov sociálnej služby, keď je prijímateľ schopný lôžko samostatne opustiť a bočnice, či fixačné pásy mu v tom bránia.

Ministerstvo pri výkone dozoru zistilo, že prijímatelia sociálnych služieb účastníka konania nemajú individuálne stanovené, či odborne plánované, kedy im má byť bočnica nasadená, prípadne kedy je možné využiť ich telesné obmedzenie fixáciou, aká bola spozorovaná v čase pri výkone dozoru. V dokumentácii prijímateľov sociálnej služby nie je zaznamenané zo strany poskytovateľa sociálnej služby, kto zo zamestnancov „rozhodnutie“ o bežnom používaní fixačných pomôcok v čase nočného spánku „prijal“, či „prijíma“, kedy a z akých dôvodov. Nie je teda možné v situáciách, kedy sú tieto prostriedky obmedzenia pohybu voči konkrétnym prijímateľom použité, či používané, identifikovať ani osobitný, časovo určený či určiteľný čas – dobu alebo situáciu, kedy k takémuto postupu voči prijímateľom dochádza, a už vôbec nie ustáliť nevyhnutnosť telesného obmedzenia, teda takýmto postupom a zvažovaním okolností ustáliť nevyhnutnosť zásahu do práva na pohyb prijímateľa sociálnej služby na dobu nevyhnutnú, spôsobom adekvátnym a zákonným. Paušalizované, vopred plánované s generálne – všeobecne určeným a nutne sa opakujúcim časovým úsekom, kedy k obmedzeniu dochádza (noc – nočný spánok) stanovené telesné obmedzenie zákon o sociálnych službách nepripúšťa. Je dôvodný predpoklad, že zo strany poskytovateľa sociálnej služby ide práve o takýto paušálny resp. paušalizovaný/generalizovaný postup pri poskytovaní odbornej starostlivosti o prijímateľov sociálnej služby.

Iné postupy, či riešenia v čase nočného spánku neboli ISV u poskytovateľa zaznamenané. Predmetom dozoru je navyše i personálne zabezpečenie starostlivosti o prijímateľov podľa platnej právnej úpravy, i v nočnom čase. Možný nedostatok resp. nízky počet zamestnancov, neexistencia iných odborných opatrení vo vzťahu k prijímateľom nemôže odôvodňovať používanie telesných obmedzení voči prijímateľom sociálnej služby.

Ministerstvo tiež v odôvodnení rozhodnutia uvádza, že prijímatelia sociálnej služby v Alzheimercentre Piešťany, n. o. (██████████, ██████████, ██████████, ██████████, ██████████, ██████████) podpísali dokumenty označené poskytovateľom sociálnej služby ako „Indikácia – použitie zábrany na lôžku“ a/ alebo „Indikácia – certifikovaný bezpečnostný pás pre prevenciu pádu z lôžka“, podľa ktorého sú tieto indikované „z dôvodu ochrany zdravia a života...v čase pobytu a spánku.“ Bočnica/ bezpečnostný pás je daný, podľa tvrdenia poskytovateľa sociálnej služby, na „prianie“ (so súhlasom) klienta alebo jeho zákonného zástupcu. Dokument však obsahuje len meno prijímateľa sociálnej služby a dátum jeho/ jej narodenia, príp. rodné číslo. Dokument nie je datovaný. Na základe takéhoto súhlasu dochádza u poskytovateľa sociálnej služby k používaniu obmedzujúcich alebo ochranných prostriedkov automaticky, teda paušálne, ako je to zmienené i vyššie. Takéto všeobecné „povolenie/ udelenie súhlasu prijímateľa sociálnej služby alebo jeho opatrovníka, či rodinného príslušníka“ nie je možné akceptovať. Platná právna úprava v oblasti sociálnych vecí, ani právny poriadok ako celok takéto riešenie nepripúšťa a nemieni, naopak, stanovuje taxatívne a presné podmienky, za akých (zákonom určených) môže dôjsť k obmedzeniu pohybu, resp. telesnému obmedzeniu fyzických osôb v Slovenskej republike. Žiadny „súhlas“, „prianie“, „dokument“ – teda tak, ako ich označuje poskytovateľ, takýmto zákonom prípustným prostriedkom nie je a ani nesahuje použitie telesného obmedzenia voči fyzickej osobe.

Ministerstvo ďalej dodáva, že podľa „Odporúčania Alzheimer Europe na použitie obmedzovacích prostriedkov v starostlivosti o pacientov s demenciou“ je obmedzovacie

prostriedky možné používať len tam, kde je to nevyhnutne nutné pre ochranu pacienta, s dôrazom na to, že použitie akýchkoľvek obmedzujúcich prostriedkov je považované za krajné riešenie, ku ktorému je možné pristúpiť až vtedy, keď existuje istota, že ostatné možnosti boli na uľahčenie práce personálu, či nepokoj mobilného prijímateľa sociálnej služby.

V odôvodnení rozhodnutia ministerstva je uvedený názor, že nepriaznivý zdravotný stav prijímateľa sociálnej služby nemôže byť dôvodom používania obmedzujúcich prostriedkov k sťaženiu, prípadne zabráneniu, jeho voľnému pohybu. Použitie ochranného pásu, popruhu a súčasne zábrany na lôžku v izbách prijímateľov sociálnej služby predstavuje vážny zásah do ich ľudských práv a je z hľadiska povahy a účelu nepovoleným prostriedkom telesného obmedzenia podľa ustanovenia § 10 ods. 3 zákona o sociálnych službách.

Ministerstvo ďalej konštatuje, že použitie fixačných prostriedkov a zábran na lôžku môže fyzickej osobe spôsobovať stiesnenie, pocit nepohodlia, či obavy vyplývajúce zo zabránenia jej pohybu na lôžku. Ak sú prijímatelia sociálnej služby dlhodobo a opakovane obmedzovaní vo voľnom pohybe, dochádza k ochabnutiu svalstva a poruchám udržania rovnováhy, zvyšuje sa riziko pádu. Ďalšími možnými následkami sú podliatiny, poruchy prekrvovania, častejšie sa objavuje inkontinencia a psychické problémy. Stres zvyšuje výskyt porúch správania, ako nekľud, agresia alebo apatia. Preto by použitie opatrení obmedzujúcich pohyb prijímateľa sociálnej služby v pobytových zariadeniach malo byť iba výnimočné. Tým, že poskytovateľ sociálnej služby používal mechanické obmedzovacie prostriedky, tieto súčasne kombinoval a nemal (okrem pausálnych súhlasov prijímateľov sociálnych služieb) na používanie mechanických obmedzovacích prostriedkov u žiadneho z prijímateľov sociálnej služby vypracovaný postup ani pravidlá indikácie, evidencie a kontroly, možno dôvodne predpokladať vystavenie prijímateľov sociálnej služby, voči ktorým dozorovaný subjekt plní povinnosti podľa zákona o sociálnych službách, ohrozeniu života, zdravia, ľudskému alebo zlému zaobchádzaniu.

Poverené zamestnankyne na výkon dozoru podľa ustanovenia § 7 ods. 1 písm. c) zákona o inšpekcii v sociálnych veciach zdokumentovali zistené skutočnosti obrazovými a zvukovými záznamami, poskytovateľ sociálnej služby poskytol podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 10/1996 Z. z. o kontrole v štátnej správe v znení neskorších predpisov povereným zamestnankyniam na výkon dozoru vyjadrenia, informácie ako aj originály dokumentov, z ktorých boli vyhotovené kópie a tieto boli zaznamenané na nosiči informácií. Záznamy sú obsahom spisového materiálu vo veci dozoru podľa poverenia špecifikovaného v bode 1 odôvodnenia rozhodnutia ministerstva.

Podľa ustanovenia § 7 ods. 6 zákona o inšpekcii v sociálnych veciach uplatnenie oprávnenia odseku 1 písm. d) sa vykoná ústne. Poverená zamestnankyňa pri výkone dozoru ústne uložila poskytovateľovi sociálnej služby povinnosť prijať toto neodkladné opatrenie na odstránenie zistených nedostatkov dňa 16. júna 2023.

Na základe uvedených skutočností ministerstvo rozhodlo tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia ministerstva.

Rozhodnutie ministerstva bolo účastníkovi konania doručené fíkciou – márnym

uplynutím úložnej lehoty - dňa 6. júla 2023.

Dňa 10. júla 2023 bol ministerstvu doručený rozklad účastníka konania, v ktorom účastník konania zdôraznil, že zdravotné stavy prijímateľov sociálnej služby sú veľmi vážne. V prípade potreby je lekárom so špecializáciou v špecializovanom odbore psychiatria indikované zabezpečenie pomocou bezpečnostných certifikovaných pásov prijímateľov sociálnej služby. V danom čase v dôsledku zhoršeného zdravotného stavu bolo potrebné menovaných prijímateľov sociálnej služby fixovať a použiť bočné zábrany na posteliach.

Účastník konania v podanom rozklade taktiež uviedol, že v bode č. 2 v rozhodnutí ministerstva sa uvádzajú ďalšie mená prijímateľov sociálnej služby, ktorí mali byť fixovaní bezpečnostným pásom a to [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ]. Účastník konania doplnia, že uvedený údaj nie je pravdivý a správny, nakoľko fixovaná nebola [REDAKOVANÉ] ale jej spolubývajúca [REDAKOVANÉ]. Účastník konania ako dozorovaný subjekt má osem prijímateľov sociálnej služby (s ktorými má podpísané generálne súhlasy na potrebnú fixáciu), ktorých zdravotný stav si vyžaduje v odôvodnených prípadoch fixáciu, avšak v danom čase ich bolo potrebných fixovať iba šesť, z čoho je zrejmé, že účastník konania nefixuje prijímateľov sociálnej služby paušálne, ale podľa toho, ako si to vyžaduje momentálne ich zdravotný stav alebo fáza ochorenia, v ktorej sa v danom čase nachádzajú. Účastník konania je toho názoru, že orgán štátnej správy nemá za preukázané, že prijímatelia sociálnej služby boli fixovaní bezdôvodne a že nejde o zákonnú výnimku, ktorou je situácia, ak je priamo ohrozený život alebo priamo ohrozené zdravie prijímateľa sociálnej služby alebo iných fyzických osôb.

Účastník konania má za to, že ako poskytovateľ sociálnej služby neporušil § 10 ods. 4 zákona o sociálnych službách, nakoľko toto obmedzenie bolo ordinované lekárom so špecializáciou v odbore psychiatria (chodí do zariadenia 1x týždenne a v tom čase podpisuje tieto použitia obmedzení). V danom čase, v dôsledku zhoršeného zdravotného stavu, bolo potrebné menovaných prijímateľov sociálnej služby fixovať a použiť bočné zábrany na posteliach. Účastník konania na upresnenie uviedol, že fixačný pás nezabraňoval pohybu na lôžku, ale zabráňoval prijímateľovi sociálnej služby z neho vstať a zabráňoval pádu prijímateľa sociálnej služby na nevyhnutne potrebný čas.

Účastník konania ďalej uviedol, že nie je povinný, ani žiadny zákon mu neukladá povinnosť, aby mal individuálne stanovené, či odborne plánované, kedy má byť bočnica nasadená, prípadne, kedy je možné využiť telesné obmedzenie fixáciou. Dozorovaný subjekt sa legálne poistil, aby predišiel k porušeniu ľudských práv a preto disponuje bez časového obmedzenia, a to až do odvolania generálnym súhlasom. Trvanie generálneho súhlasu sa viaže na pobyt v zariadení, alebo od kedy vznikla potreba, až do jeho odvolania. Zákon nezakazuje všeobecné povolenie/udelenie súhlasu (prijímateľa, opatrovníka, príbuzného). U prijímateľov sociálnej služby s diagnózou Alzheimerovej choroby pri pokročilom štádiu s prídruženými formami demencie nedochádza k náhlým stavom, ale k dlhodobému nekľudu a k agresii. Vzhľadom na diagnózy prijímateľov sociálnej služby sú zábrany na lôžku a fixačné pomôcky najmenej invazívnym prostriedkom. Účastník konania je toho názoru, že k uvedenej problematike je potrebné brať do úvahy názor odbornej verejnosti a ordinácie lekára z odboru psychiatrie. Účastník konania tiež uvádza, že dozorovaný subjekt zabezpečil motoricky znevýhodneného prijímateľa sociálnej služby proti jeho pádu a to iba na nevyhnutne potrebný čas.

Podľa názoru účastníka konania platná právna úprava v oblasti sociálnych vecí,

ani žiadny právny poriadok taxatívne neustanovuje presné podmienky za akých môže dôjsť k obmedzeniu pohybu, resp. telesnému obmedzeniu fyzických osôb v Slovenskej republike a práve naopak stanovuje to, že je možné použiť obmedzenie, ak ide o ochranu života a zdravia, a že v danom prípade došlo k naplneniu zákonných podmienok, ktoré dozorovaný subjekt splnil.

Účastník konania má za to, že nie je preukázané, že prijímatelia boli fixovaní bez vážnej a odôvodnenej potreby a jeho postup bol v súlade s Odporúčaním Alzheimer Europe.

Účastníkovi konania nie je zrejmé, z akého ustanovenia zákona vychádzal orgán štátnej správy v bode č. 8 rozhodnutia, nakoľko svoje tvrdenie neoprel o žiadny relevantný dôkaz. Orgán štátnej správy nedostatočne zistil skutkový stav, nakoľko išlo o indikovanú fixáciu, z dôvodu predchádzania ohrozeniu života a zdravia, ich samotných alebo ich okolia. Orgán štátnej správy sa riadil iba svojvoľnými a subjektívnymi úvahami, bez akejkoľvek znalosti fungovania špecializovaného zariadenia, prijímateľov sociálnej služby, ich diagnóz a zdravotného stavu. Orgán štátnej správy vydal rozhodnutie, ktoré vykazuje chyby, a z ktorého nie je jasné, z akých skutočností vychádzal.

Účastník konania taktiež uviedol, že poučenie v rozhodnutí je zmätočné, keďže účastník konania musí sám zisťovať, aký riadny opravný prostriedok je potrebné voči rozhodnutiu podať, keďže v rozhodnutí sa spomína rozklad a súčasne aj odvolanie, pričom rozklad upravuje len správny poriadok a pre jeho podanie určuje lehotu v trvaní 15 dní.

Na záver podaného rozkladu účastník konania uviedol, že má za to, že rozhodnutie vykazuje množstvo väd, je arbitrárne, nezákonné a nemožno ním uložiť dozorovanému subjektu povinnosť prijať opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov, kde správny orgán konštatuje, že došlo k ohrozeniu života, zdravia, neľudskému alebo zlému zaobchádzaniu, nakoľko zo strany dozorovaného subjektu nedošlo k žiadnym nedostatkom ani porušeniam a správny orgán bez akýchkoľvek dôkazov, ktoré nijako nepreukázal, predmetné rozhodnutie vydal. Účastník konania z uvedeného dôvodu žiada, aby rozhodnutie ministerstva odvolací orgán bezodkladne zrušil.

Ministerstvo ako prvostupňový správny orgán k podanému rozkladu uvádza, že poskytovateľ sociálnej služby je povinný plniť štandardy kvality poskytovanej sociálnej služby podľa § 9 ods. 8 zákona o sociálnych službách a podľa prílohy č. 2 zákona o sociálnych službách - kritéria 1.8 (Prevenia krízových situácií a práca s rizikom v sociálnych službách. Používanie prostriedkov netelesného obmedzenia a telesného obmedzenia), podľa ktorého poskytovateľ sociálnej služby má zistené rizikové oblasti, v ktorých hrozí riziko porušovania základných ľudských práv a slobôd a má písomne vypracované vnútorné preventívne opatrenia na predchádzanie ich porušovaniu. Poskytovateľ sociálnej služby spolu s prijímateľom sociálnej služby, jeho rodinou a inými osobami navrhuje, dohodne a vypracováva postup krízovej intervencie na zvládanie krízových situácií a má vytvorené postupy a pravidlá na riešenie krízy u prijímateľa sociálnej služby a zabezpečenie vhodných služieb (napríklad rizikový plán). Prijímatelia sociálnych služieb poskytovaných účastníkom konania nemajú individuálne stanovené, či odborne plánované, kedy im má byť bočnica nasadená, prípadne, kedy je možné využiť ich telesné obmedzenie fixáciou, aká bola spozorovaná v čase pri výkone dozoru. Namiesto takto zákonom určeného postupu, účastník konania uprednostnil formu „generálneho povolenia“, či „všeobecného súhlasu“ prijímateľa sociálnej služby, opatrovníka príp. rodinného príslušníka s používaním fixačných pomôcok a zábran na lôžku, čím obišiel tento zákonný postup a zároveň sa prijímatelia sociálnej služby týmto jeho

postupom dopredu vzdali svojich práv garantovaných právnym poriadkom. Pre doplnenie ministerstvo uvádza, že základné ľudské práva a slobody sú neodňateľné, nescudziteľné, nepremlčateľné a nezrušiteľné.

Ministerstvo uvádza, že z vyjadrení účastníka konania vyplýva, že uvedené pomôcky používal, aby prijímateľovi sociálnej služby zabránil vstať z postele. Účelom použitia bočnice, ako nástroja, ktorý má potenciál obmedziť človeka v pohybe, musí byť vždy iba zamedzenie pádu prijímateľa sociálnej služby. Ministerstvo je toho názoru, že pokiaľ je účelom nasadenia bočnic obmedzenie prijímateľa v pohybe ide o nežiadúci stav, ktorý nemožno zhojiť ani prípadným súhlasom prijímateľa, či ustanoveného opatrovníka.

Ministerstvo taktiež poukázalo aj na to, že poskytovateľ sociálnej služby obmedzil v danom večernom čase bočnicou na lôžku nadpolovičnú väčšinu prijímateľov sociálnej služby, pričom niektorí z nich boli ešte fixovaní pásom o lôžko. Ministerstvo je toho názoru, že menej invazívnym spôsobom je napr. čiastočná zábrana, zníženie lôžka, matrac pri lôžku.

K tvrdeniam účastníka konania o participácii lekára so špecializáciou v špecializačnom odbore psychiatria, ministerstvo uvádza, že nevyhnutné telesné obmedzenie písomne nariaduje, schvaľuje alebo ho dodatočne bezodkladne schvaľuje a potvrdzuje ho svojim podpisom lekár so špecializáciou v špecializačnom odbore psychiatria a písomne sa k nemu vyjadruje a potvrdzuje ho svojim podpisom sociálny pracovník zariadenia. Použitie liekov nemožno dodatočne schvaľovať. Telesné a netelesné obmedzenie prijímateľa sociálnej služby musí byť zaznamenané v registri telesných a netelesných obmedzení zriadenom na tento účel, ktorý je povinný viesť poskytovateľ sociálnej služby v informačnom systéme sociálnych služieb. Účastník konania takto v informačnom systéme celkovo zaznamenal v roku 2022 tri telesné obmedzenia.

Porušenie povinností ustanovených v § 10 zákona o sociálnych službách patrí podľa názoru ministerstva medzi najzávažnejšie, nakoľko predstavujú zásah do zdravia, integrity, dôstojnosti, bezpečnosti prijímateľa sociálnej služby. Ide o také konanie pri poskytovaní sociálnej služby, ktoré atakuje všeobecný zákaz neľudského a ponižujúceho zaobchádzania ako základného ľudského práva.

Vzhľadom na uvedené ministerstvo považuje rozhodnutie o povinnosti prijať neodkladné opatrenie na odstránenie zistených nedostatkov za adekvátne a oprávnené tak, ako je to riadne odôvodnené v predmetnom rozhodnutí. Z uvedených dôvodov ministerstvo, o rozklade samo nerozhodlo a rozhodnutie nezmenilo.

Podľa § 6 ods. 2 písm. a) zákona o sociálnych službách:
„Fyzická osoba má právo na poskytovanie sociálnej služby, ktorá svojím rozsahom, formou a spôsobom poskytovania umožňuje realizovať jej základné ľudské práva a slobody, zachováva jej ľudskú dôstojnosť, aktivizuje ju k posilneniu sebestačnosti, zabráňuje jej sociálnemu vylúčeniu a podporuje jej začlenenie do spoločnosti.“

Podľa § 9 ods. 8 zákona o sociálnych službách:
„Poskytovateľ sociálnej služby je povinný plniť štandardy kvality poskytovanej sociálnej služby podľa prílohy č. 2.“

Podľa prílohy č. 2 kritéria 1.8 (prevencia krízových situácií a práca s rizikom v sociálnych službách. Používanie prostriedkov netelesného obmedzenia a telesného obmedzenia) zákona o sociálnych službách:

„Standard: Poskytovateľ sociálnej služby má vypracované postupy a pravidlá riešenia krízových situácií a systém preventívnych opatrení na predchádzanie vzniku krízových situácií. Poskytovateľ sociálnej služby má zistené rizikové oblasti, v ktorých hrozí riziko porušovania základných ľudských práv a slobôd a má písomne vypracované vnútorné preventívne opatrenia na predchádzanie ich porušovaniu. Poskytovateľ sociálnej služby spolu s prijímateľom sociálnej služby, jeho rodinou a inými osobami navrhuje, dohodne a vypracováva postup krízovej intervencie na zvládanie krízových situácií, má vytvorené postupy a pravidlá na riešenie krízy u prijímateľa sociálnej služby a zabezpečenie vhodných služieb (napríklad rizikový plán). Pri poskytovaní sociálnej služby má poskytovateľ sociálnej služby určené postupy a pravidlá používania prostriedkov netelesného a telesného obmedzenia v jasne definovaných prípadoch nutnosti ich využitia. Všetky použitia netelesných a telesných obmedzení je poskytovateľ sociálnej služby povinný hlásiť v súlade s týmto zákonom. Prijímateľa sociálnej služby nie sú vystavení izolácii alebo obmedzujúcim prostriedkom. Poskytovateľ sociálnej služby uplatňuje prioritne alternatívne riešenia namiesto používania izolácie alebo obmedzenia a zamestnanci sú vyškolení v deeskalačných technikách, krízovej intervencii, plánovaní rizík a predchádzaniu utrpenia prijímateľov sociálnej služby alebo ohrozeniu života alebo zdravia zamestnancov. Nastavenie deeskalačných techník, techník na zvládanie krízy je realizované a konzultované s prijímateľmi sociálnej služby tak, aby boli identifikované spúšťače a faktory, ktoré môže vnímať prijímateľ sociálnej služby ako nápomocné v predchádzaní kríz. Zároveň je nutné, aby boli definované preferované metódy, techniky a postupy krízovej intervencie. Preferované metódy, techniky a postupy krízovej intervencie identifikované konkrétnym prijímateľom sociálnej služby sú okamžite dostupné pri vzniku krízy a sú súčasťou jeho individuálneho plánu.“

Podľa § 10 ods. 1 až 4 zákona o sociálnych službách:

„(1) Pri poskytovaní sociálnych služieb v zariadení nemožno používať prostriedky netelesného a telesného obmedzenia prijímateľa sociálnej služby. Ak je priamo ohrozený život alebo priamo ohrozené zdravie prijímateľa sociálnej služby alebo iných fyzických osôb, možno použiť prostriedky obmedzenia prijímateľa sociálnej služby, a to len na čas nevyhnutne potrebný na odstránenie priameho ohrozenia.“

(2) Za prostriedky netelesného obmedzenia sa považuje zvládnutie situácie podľa odseku 1 druhej vety najmä verbálnou komunikáciou, odvrátením pozornosti alebo aktívnym počúvaním.

(3) Za prostriedky telesného obmedzenia sa považuje zvládnutie situácie podľa odseku 1 druhej vety použitím rôznych špeciálnych úchopov, umiestnením prijímateľa sociálnej služby do miestnosti, ktorá je určená na bezpečný pobyt alebo použitím liekov na základe pokynu lekára so špecializáciou v špecializačnom odbore psychiatria.

(4) Použitie prostriedkov obmedzenia netelesnej povahy prijímateľa sociálnej služby má prednosť pred použitím prostriedkov telesného obmedzenia prijímateľa sociálnej služby. Nevyhnutné telesné obmedzenie nariaďuje, schvaľuje alebo dodatočne bezodkladne schvaľuje lekár so špecializáciou v špecializačnom odbore psychiatria a písomne sa k nemu vyjadruje sociálny pracovník zariadenia. Použitie liekov podľa odseku 3 nemožno dodatočne schvaľovať. Telesné a netelesné obmedzenie prijímateľa sociálnej služby musí byť zaznamenané v registri telesných a netelesných obmedzení (ďalej len „register obmedzení“) zriadenom na tento účel, ktorý je povinný viesť poskytovateľ sociálnej služby v informačnom systéme sociálnych služieb.“

Podľa § 7 ods. 1 písm. d) zákona o inšpekcii v sociálnych veciach:

„Poverený zamestnanec je pri výkone dozoru oprávnený uložiť dozorovanému subjektu povinnosť prijať neodkladné opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov, pri ktorých možno dôvodne predpokladať vystavenie osoby, voči ktorej dozorovaný subjekt plní povinnosti podľa osobitných predpisov, ohrozeniu života, zdravia, neľudskému alebo zlému zaobchádzaniu.“

Podľa § 7 ods. 6 zákona o inšpekcii v sociálnych veciach:

„Uplatnenie oprávnenia odseku 1 písm. d) sa vykoná ústne. Písomné vyhotovenie rozhodnutia o uložení povinnosti podľa odseku 1 písm. d) sa doručí bezodkladne. Na konanie o uložení povinnosti podľa odseku 1 písm. d) sa vzťahuje správny poriadok. Proti rozhodnutiu podľa tretej vety možno podať odvolanie do troch dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia; odvolanie proti tomuto rozhodnutiu nemá odkladný účinok a odvolací orgán o ňom rozhodne bezodkladne.“

Podľa § 46 správneho poriadku:

„Rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.“

Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku:

„V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.“

Uloženie povinnosti prijať neodkladné opatrenie podľa zákona o inšpekcii v sociálnych veciach slúži ako prostriedok okamžitého odstránenia zistených nedostatkov, pri ktorých možno dôvodne predpokladať vystavenie osoby, voči ktorej dozorovaný subjekt plní povinnosti podľa osobitných predpisov, ohrozeniu života, zdravia, neľudskému alebo zlému zaobchádzaniu. Z povahy tohto inštitútu teda jasne vyplýva, že v čase jeho ukladania ešte skutkový stav a jeho právne posúdenie nie sú natoľko ustálené, aby bolo vydané rozhodnutie vo veci samej, resp. aby boli prijaté závery v rámci výkonu dozoru, avšak naliehavosť priebežných zistení vyžaduje od príslušného orgánu okamžité autoritatívne riešenie situácie v podobe ochrany práv dotknutých osôb – prijímateľov sociálnej služby. Treba pri tom zdôrazniť, že na prijatie takýchto autoritatívnych riešení postačuje v zmysle zákona „dôvodný predpoklad“. Z povahy tohto inštitútu tiež vyplýva, že nemôže prejudikovať rozhodnutie vo veci samej, ktoré by sa malo opierať o komplexne zistený skutkový stav, pri zohľadnení všetkých, v rámci konania zistených, skutočností, vrátane odborného posúdenia dotknutej problematiky a následné kvalifikované právne posúdenie v celom rozsahu.

Z predloženej spisovej dokumentácie vyplýva, že v rámci výkonu dozoru boli zistené skutočnosti, ktoré zakladali dôvodný predpoklad, že osoby, voči ktorým plní dozorovaný subjekt (účastník konania) povinnosti podľa zákona o sociálnych službách, sú vystavené ohrozeniu života, zdravia, neľudskému alebo zlému zaobchádzaniu.

Povinnosti poskytovateľa sociálnej služby pri ochrane života, zdravia a dôstojnosti prijímateľa sociálnej služby sú upravené v § 10 zákona o sociálnych službách. Pri

poskytovaní sociálnych služieb v zariadení nemožno používať prostriedky netelesného a telesného obmedzenia prijímateľa sociálnej služby. Ak je priamo ohrozený život alebo priamo ohrozené zdravie prijímateľa sociálnej služby alebo iných fyzických osôb, možno použiť prostriedky obmedzenia prijímateľa sociálnej služby, a to len na čas nevyhnutne potrebný na odstránenie priameho ohrozenia. Za prostriedky telesného obmedzenia sa považuje zvládnutie situácie použitím rôznych špeciálnych úchopov, umiestnením prijímateľa sociálnej služby do miestnosti, ktorá je určená na bezpečný pobyt alebo použitím liekov na základe pokynu lekára so špecializáciou v špecializačnom odbore psychiatria. Použitie prostriedkov obmedzenia netelesnej povahy prijímateľa sociálnej služby má prednosť pred použitím prostriedkov telesného obmedzenia prijímateľa sociálnej služby. Nevyhnutné telesné obmedzenie nariaduje, schvaľuje alebo dodatočne bezodkladne schvaľuje lekár so špecializáciou v špecializačnom odbore psychiatria a písomne sa k nemu vyjadruje sociálny pracovník zariadenia. Použitie liekov vyššie spomínaným spôsobom nemožno dodatočne schvaľovať. Telesné a netelesné obmedzenie prijímateľa sociálnej služby musí byť zaznamenané v registri telesných a netelesných obmedzení zriadenom na tento účel, ktorý je povinný viesť poskytovateľ sociálnej služby. Ďalšie podrobnosti súvisiace s telesnými obmedzeniami definuje štandard uvedený v prílohe č. 2 (kritérium 1.8) zákona o sociálnych službách.

Niet pochyb o tom, že prostriedky telesného obmedzenia predstavujú voči, často fyzicky, ako aj mentálne znevýhodneným, klientom zariadení sociálnych služieb priamy zásah do ich základných ľudských práv a dôstojnosti. S ohľadom na to, tak ako vyplýva aj z príslušných záväzných ľudskoprávných dohôrov a rozhodnutí dotknutých inšancií, je nevyhnutné, aby boli takéto, vo všeobecnosti nežiadúce, zásahy limitované iba na nevyhnutný,

zákonom taxatívne stanovený rozsah (taxatívne uvedené prostriedky telesného obmedzenia v zmysle zákona o sociálnych službách), na nevyhnutné, zákonom definované, situácie (pri priamom ohrození života alebo zdravia) a výhradne pri dodržaní zákonom stanovených pravidiel (schválenie lekárom s príslušnou špecializáciou, zaznamenanie v príslušnom registri, dodržanie postupov v zmysle štandardov v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení). V tejto súvislosti sa rozhodne nemožno stotožniť s tvrdeniami účastníka konania uvedenými v rozklade, že „dozorovaný subjekt“ *nie je povinný ani žiadny zákon mu neukladá povinnosť, aby mal individuálne stanovené, či odborne plánované, kedy má byť bočnica nasadená, prípadne kedy je možné využiť telesné obmedzenie fixáciou*“ a že „*platná právna úprava v oblasti sociálnych vecí, ani žiadny právny poriadok taxatívne neustanovuje presné podmienky, za akých môže dôjsť k obmedzeniu pohybu, resp. telesnému obmedzeniu fyzických osôb v Slovenskej republike*“. Rovnako sa nemožno stotožniť s tvrdením, že „*paušalizované, vopred plánované s generálne – všeobecne určeným a nutne sa opakujúcim časovým úsekom, kedy k obmedzeniu dochádza (noc – nočný spánok) stanovené telesné obmedzenie zákon o sociálnych službách nezakazuje*“. V tejto súvislosti treba tiež pripomenúť, že v zmysle § 80 a § 81 zákona o sociálnych službách je poskytovanie sociálnych služieb originálna pôsobnosť územnej samosprávy, ktorá túto kompetenciu môže zabezpečovať prostredníctvom verejných aj neverejných poskytovateľov sociálnych služieb. V tomto systéme je potrebné jednotlivo rozlišovať, ktoré právne normy ustanovené zákonom o sociálnych službách majú verejnoprávny, resp. súkromnoprávny charakter. Je zrejmé, že právne normy týkajúce sa povinností poskytovateľa sociálnej služby pri ochrane života, zdravia a dôstojnosti prijímateľa sociálnej služby, ktoré zodpovedajú právam prijímateľa sociálnej služby, najmä právu na poskytovanie sociálnej služby, ktorá svojím rozsahom, formou a spôsobom poskytovania umožňuje realizovať jeho základné ľudské práva a slobody, zachováva jeho ľudskú dôstojnosť, aktivizuje ho k posilneniu sebestačnosti, zabraňuje jeho sociálnemu vylúčeniu a

podporuje jeho začlenenie do spoločnosti, majú verejnoprávny charakter a teda na okruh osôb, ktoré ich vykonávajú (zariadenia sociálnych služieb), sa pri ich výkone nevzťahuje ústavný princíp definovaný v čl. 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, ba práve naopak, pri zabezpečovaní uvedených práv pri poskytovaní sociálnej služby sa na zariadenia sociálnych služieb vzťahuje ústavný princíp definovaný v čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Z uvedeného vyplýva, že pri používaní telesných obmedzení je poskytovateľ sociálnych služieb striktné limitovaný zákonom o sociálnych službách, pričom ich zákonom definovaný rozsah nemôže svojvoľne rozširovať a od zákonom definovaných pravidiel ich používania sa nesmie svojvoľne odchýliť.

V súvislosti s uloženou povinnosťou prijať neodkladné opatrenie tiež treba zdôrazniť, že uložená povinnosť sa vzťahuje na poskytovanie sociálnej služby a úkonov s týmto poskytovaním spojených. Na používanie nevyhnutných certifikovaných medicínskych pomôcok v prípadoch odôvodenej medicínskej potreby sa režim uloženej povinnosti nevzťahuje. V zmysle odôvodnenia rozhodnutia ministerstva, fixačné pomôcky – ochranný pás, popruh a zábranu na lôžko (ako prostriedok ochrany resp. prevencie) - môže poskytovateľ sociálnej služby použiť iba s cieľom zabezpečiť motoricky znevýhodneného prijímateľa sociálnej služby proti jeho pádu a aj to iba na nevyhnutne potrebný čas. V danej situácii sú, resp. je možné ich považovať, za štandardné ochranné nástroje, resp. pomôcky. Zároveň však nutne platí, že je prioritné a potrebné použiť zo strany poskytovateľa sociálnej služby

voči prijímateľovi sociálnej služby čo najmenej obmedzujúce opatrenia. Zábrany na lôžku a fixačné pomôcky môžu spôsobiť (sú bez ďalšieho spôsobilé) aj neoprávnené obmedzenie pohybu prijímateľa sociálnej služby, a to predovšetkým v takých individuálnych situáciách prijímateľov sociálnej služby, keď je prijímateľ schopný lôžko samostatne opustiť a bočnice, či fixačné pásy mu v tom bránia.

Tak, ako vyplýva z výroku rozhodnutia ministerstva, **účastníkovi konania bola uložená povinnosť prijať neodkladné opatrenie mechanicky neobmedzovať pohyb prijímateľov sociálnej služby, ktorým dozorovaný subjekt poskytuje sociálnu službu, používaním obmedzovacích pomôcok, ktorými sú najmä ochranný pás, popruh alebo zábrana na lôžko. Práve obmedzenie pohybu prijímateľov sociálnej služby, u ktorých nie je medicínsky indikovaná potreba nevyhnutného použitia takýchto pomôcok, predstavuje nedovolený prostriedok telesného obmedzenia, ktorý zasahuje do ľudských práv a dôstojnosti prijímateľa sociálnej služby, pričom používanie takýchto prostriedkov bez medicínskej indikácie zakladá dôvodný predpoklad, že prijímateľ sociálnej služby je vystavený neľudskému alebo zlému zaobchádzaniu a že jeho zdravie je ohrozené. Takýto stav z povahy veci (zásah do ľudských práv) rozhodne nemožno legalizovať všeobecným generálnym súhlasom dotknutého prijímateľa sociálnych služieb ani jeho zákonného zástupcu. Sohľadom na uvedené je rozhodnutie ministerstva o povinnosti prijať neodkladné opatrenie účastníkom konania dôvodné.**

Rozhodnutie ministerstva obsahuje formálne nedostatky. Vo výroku rozhodnutia absentuje odkaz na správny poriadok, v medziach ktorého ministerstvo vydalo rozhodnutie. V odôvodnení rozhodnutia v bode č. 7 absentujú citácie niektorých zákonných ustanovení (ako napr. § 9 ods. 8 a Príloha č. 2 zákona o sociálnych službách). Medzi ďalšie formálne nedostatky patrí aj neúplná identifikácia dotknutých prijímateľov sociálnej služby a použitie dvojakej terminológie v prípade práva účastníka konania podať odvolanie v poučení. Tieto formálne nedostatky však aj vzhľadom na charakter a povahu rozhodnutia nie sú spôsobilé privodiť jeho zmenu alebo zrušenie.

Na základe vyššie uvedeného v konaní o rozklade účastníka konania poskytovateľa sociálnej služby: ALZHEIMERCENTRUM PIEŠŤANY, n. o., REKREAČNÁ 4865/7, 921 01 PIEŠŤANY, IČO: 37986945 zo dňa 10. júla 2023 proti rozhodnutiu o povinnosti prijať neodkladné opatrenie Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, Inšpekcia v sociálnych veciach, číslo záznamu: 77118/2023, číslo spisu: 21000/2023-M_ODPISVNR zo dňa 20. júna 2023, vo veci uloženia povinnosti prijať neodkladné opatrenie na odstránenie zistených nedostatkov, pri ktorých možno dôvodne predpokladať vystavenie prijímateľa sociálnej služby, voči ktorej poskytovateľ sociálnej služby plní povinnosti podľa zákona o sociálnych službách, ohrozeniu života, zdravia, neľudskému alebo zlému zaobchádzaniu podľa § 7 ods. 1 písm. d) a § 7 ods. 6 zákona o inšpekcii v sociálnych veciach, mám za preukázané, že rozhodnutie ministerstva bolo vydané v súlade s platnými právnymi predpismi.

Podľa § 61 ods. 2 prvej vety správneho poriadku o rozklade rozhoduje vedúci ústredného orgánu štátnej správy na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie.

Podľa § 61 ods. 3 správneho poriadku ustanovenia o odvolacom konaní sa primerane vzťahujú aj na konanie o rozklade.

Podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku, ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

So zreteľom na uvedené som rozhodla tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Podľa § 61 ods. 2 druhej vety zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení zákona č. 527/2003 Z. z. sa proti tomuto rozhodnutiu nemožno odvolať.

Podľa § 199 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok je toto rozhodnutie preskúmateľné súdom na základe správnej žaloby v sociálnych veciach.

Soňa Gaborčáková
ministerka práce, sociálnych vecí a rodiny
SR

Rozhodnutie dostať:

1. ALZHEIMERCENTRUM PIEŠŤANY, n. o.
Rekreačná 4865/7
921 01 Piešťany
2. Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky
Inšpekcia v sociálnych veciach